

VECKOBLADET

Ober. vänster?

Utkommer fredagar

200

Fredag 22 mars

9

Lennart Wärmby om mp:s kritik

Miljöpartiets larmande om svek och att inget görs är patetiskt. I och med överenskommelsen 1997 inleddes avvecklingen av kärnkraft. Barsebäck 1 är stängt och den andra reaktorn kommer att stängas 2003.

Den nödvändiga energiomställningen måste nu fortsätta.

Det gör vi genom att tillsammans med socialdemokraterna och centern förnya och förbättra energipolitiken med en ny överenskommelse som sträcker sig till år 2010.

Det ger en stabil, långsiktig och hållbar grund för energiförsörjningen.

Två hål i väggen räcker inte

Det måste komma förnyelsebar elkraft ur dem. Vårt förslag med gröna elcertifikat kommer att kraftigt öka andelen förnyelsebar el från sol, vind, vatten, geotermi och biobränslen. Det bästa med denna uppgörelse är de gröna elcertifikaten. El som produceras genom vind- och vattenkraft, sol- och geotermisk energi samt biobränslen ska ge gröna certifikat.

Producenter av sådan el tilldelas elcertifikat av staten och det finns en kvotplikt, dvs en skyldighet för elleverantörer och elförbrukare att köpa certifikaten för att uppfylla kvoten. Det betyder att de som producerar förnyelsebar el – förutom inkomst från försäljningen av el – också får inkomst av att sälja certifikat. Kvoten är ett minimum, vilket ger företag som vill vara helt "gröna" möjligheten att köpa till sig ytterligare certifikat. Sammantaget ger detta möjlighet för förnyelsebar elproduktion att öka. Målet är minst 10 TWh år 2010. Går det bra ska målet höjas till 15 TWh 20.

Vindkraften

Idag kan vindkraften bidra med 0,5 TWh. Målet är 10 TWh år 2015. Vindkraften klarar sig inte med enbart certifikat och vi förlänger därför den miljöbonus som finns. Den trappas successivt ner under kommande sju år för att ersättas med certifikat. Dessutom finns pengar för teknikutveck-

Detta är Lennart

ling och upphandling av särskilda pilotprojekt typ havsbaserade vindkraftsparker.

Fortsatt energiomställning

Avvecklingen av kärnkraften ska ske genom att staten förhandlar fram ett avtal med kraftindustrin. Avtalet ska ge kvarvarande 10 reaktorer en återstående energimängd att producera. När denna mängd är producerad stängs reaktorerna. Genom att den förnyelsebara elproduktionen stadigt ökar trängs import/produktion av el från fossileldade anläggningar också ut. Oavsett bränsle är samtidig produktion av värme och el, s k kraftvärme, miljö- och energimässigt effektivt. Beskattningen ska förändras för att stödja kraftvärmens konkurrenskraft. Det ökar produktionen av el från de naturgasverk som finns. Det är inte förnyelsebart, men energieffektivt och tränger undan kolkrafts el från Danmark och Tyskland. Den bästa och billigaste kilowatten är den som aldrig konsumeras och produceras. För en effektivare energianvändning anslås 200 miljoner per år. Av denna summa ska drygt 100 miljoner gå till den kommunala och regionala energirådgivningen samt energikontoren.

Lennart Wärmby

Vänsterpartiets energiförhandlare

ISRAEL UT UR PALESTINA

Opinionsmöte på Stortorget lörd. 23 mars kl 12 -13

Tal av Gunnar Stensson
Röda Kapellet spelar palestinsk och svensk musik, bössinsamling
Arrangör: Lundagruppen av: **Palestinagrupperna i Sverige**

Angående styrelsens beslut om VB

Vänsterpartiet Lunds ordförande Göran Fries förklarar styrelsens beslut om Veckobladet.

"Under en längre tid har vi diskuterat VB och dess relation till partiet. Vid styrelsens senaste möte fanns tre frågor, två där vi fattade beslut och en som inte ens var uppe till diskussion. Den första frågan var VB:s fortsatta organisation. Förslaget har redan presenterats i VB och med några smärre ändringar blev detta en enhälligt styrelsens beslut.

Vem ansvarar för VB?

Det är alltid svårt att kortfattat formulera ett sådant beslut utan att det ger utrymme för tolkningar, och olika tolkningar är redan igång. Jag vill här ge de viktigaste delarna av och motiven för beslutet. Ägarna vill ta ett klart ansvar för VB, både vad gäller ekonomi och målsättning. Ägarna vill inte styra innehållet i tidningen på något annat sätt än genom ett målsättnings och policydokument, som vi avser att arbeta fram tillsammans med VB och medlemmarna. Ägarna tillsätter en ledning, redaktionskommittén, som har det fulla ansvaret för VB och är ansvariga inför ägarna.

Ingen censur

Vi tänker inte som ägare utöva någon censur, vare sig före eller i efterhand. Om vi som ägare anser att det bryts mot vår policy och målsättning under någon tid, dvs inte enstaka nummer, så tar vi upp en diskussion med VB:s ledning. Tidigare har det inte funnits någon ansvarig grupp, utan ett antal var för sig ansvariga för sina nummer av VB, detta är svårt att hantera för alla parter, därför har vi valt en organisation med en ansvarig grupp. Redaktionskommittén utses av ägarna, varför vänsterpartiet har utsett fyra och ung vänster en ledamot. Vårt beslut har tolkats som att vi har tre personer utsedda som redaktörer samt var sin ägarerepresentant i denna kommitté. Så har aldrig varit meningen, vi utser fyra personer och ung vänster

forts på sista sidan

VB är läsarnas tidning, inte skribenternas!

Det är inte bara VB:s nye ansvarige utgivare som undrar över begreppet pressetik. Många VB-läsare har ställt samma fråga. Orsaken är att VB:s spalter har använts för att smutska personer i partiet, som råkat i onåd hos enskilda debattörer. Det har lett till att läsare sagt upp sina prenumerationer.

Utöver de exempel *Ola Hagrings* ger i denna tidning har sålunda *Gunnar Sandin* utnyttjat VB:s spalter för att yttra sig förklenande om namngivna personer, vars handlande han ogillat. Inte minst har det gällt regionrådet *Ann-Mari Campbells* resor i tjänstebil och distriktets ombudsmän som utsatts för upprepade nedsättande omdömen. Jag beklagar detta.

Gunnar Stensson förde i nr 6 fram allvarliga obestyrkta anklagelser mot distriktsombudsmän (se *Ola Hagrings*-artikel).

Nu får vi ytterligare anklagelser i dagens tidning när *Ulf Nymark* påstår att lundaombuden vid valkonferensen samarbetade med en infiltratör från en annan politisk organisation som nästlat sig in i en lokalorganisation av partiet. Dvs i praktiken beskylls de för fraktionsverksamhet.

Göran Fries, partiföreningens ordförande, motiverar i dagens tidning tillsättandet av en redaktionskommitté, (RK) som fått i uppdrag att utforma förslag till målsättning och policy för Veckobladet.

RK kommer att värva medarbetare som kan ha skilda uppgifter; skaffa texter, skriva texter, lägga samman tidningen, ansvara för prenumaranter etc.

Prenumerationspriset höjs

Prenumeranterna betalar idag endast portot för tidningen. Det är rimligt att också tryckkostnaderna betalas av läsarna. Avgiften höjs till 300:- En studentrabatt på 100:- införs.

Däremot kommer debatten att fortsätta i VB. Men som dagens nummer visar kan VB också bjuda på annan läsning. Håll till godo!

Rune Liljekvist
ordf. i redaktionskommittén

Å andra sidan...

Nye ansvarige utgivaren, Ola Haging, ogillar uthängning

Veckbladets organisation var uppe till debatt i förra VB. Så här ligger det till. Styrelsen för Vänsterpartiet i Lund har fattat följande beslut om Veckbladets organisation:

1. Veckbladet ägs av Vänsterpartiet Lund och Ung Vänster Lund, i fortsättningen kallat ägarna.

2. Ägarna utser en ansvarig utgivare som har det juridiska och pressetiska ansvaret för VB, men som i övrigt inte avgör vad som ska stå i tidningen.

3. VB styrs av en redaktionskommitté om fem personer, i fortsättningen kallat RK, som utses av ägarna. RK har det tekniska och innehållsmässiga ansvaret för VB.

4. Ägarna beslutar om en målsättning och policy för VB, samt ger en ekonomisk ram för tidningen. Ägarna bestämmer inte på annat sätt tidningens innehåll eller utövar någon förhandsensur. Före beslut så utarbetas naturligtvis målsättning och policy av ägarna tillsammans med RK.

5. RK ansvarar inför ägarna för VB. RK har eget budgetansvar inom den ekonomiska ram som ägarna angivit. RK har det fulla ansvaret för tidningens innehåll inom den ram målsättning och policy ger.

I redaktionskommittén ingår följande personer: *Marta Cuesta* (representant för Vänsterpartiet), *Pinar Dal* (representant för Ung Vänster), *Ola Haging* (ansvarig utgivare), *Rune Liljekvist* (ordf. i RK, stf. ansvarig utgivare), samt *Gunnar Sandin*.

Mer än så är det inte beslutat om. Utöver det har styrelsen lämnat ett förslag till diskussionsunderlag, som Sten Henriksson hakat upp sig på (VB nr 8/2002). Jag vet inte varför styrelsen har skrivit detta diskussionsunderlag och jag tänker inte heller bry mig om det och jag hoppas att Sten därför kanske blir lite mindre orolig. Någon censur av innehållet i tidningen hade jag inte tänkt att medverka till. Ärligt talat – och det är kanske slarvigt av en ansvarig utgivare – vet jag inte vad de pressetiska ramar, som styrelsen skrivit om i diskussionsunderlaget, innebär.

Jag kan dock ge två exempel från senare nummer av VB som jag tycker är tveksamma ur pressetisk synpunkt. Den ena är att sätta ut namn och telefonnummer till de som var ombud på Skånedistriktets valkonferens (VB nr 6/2002). Jag ogillar starkt att man hänger ut enskilda personer på det sättet. Det andra är när Gunnar Stensson (VB nr 6/2002) anklagar de båda distriktsombudsmännen för att manipulera valförfarandet vid valkonferensen. Normalt bör man ha en källa

I avregleringens tid

Jörn Svensson väl känd för VB-läsarna som riksdagsledamot för partiet i förstads-kretsen åren 1970-1988. Jörn kommer löpan-de att skriva politiska krönikor i Veckbladet. Jörn inleder med en aktuell europeisk utblick.

Barcelona i Katalonien var den stad där det demokratiska motståndet mot frankisternas revolt 1936 var som se-gast. Deltagarna i EU:s toppmöte den gångna helgen har dock inte tyngts av sådana historiska minnen. I så fall hade de säkert blivit någon betänksamma inför mötets dagordning. Temat var avreglering. Eller med andra ord planer för demokratins avkondande och det offentliga reträtt. Offentlig infrastruktur ska göras till kommers.

Kanske är det en gammaldags syn, men nog vill människor ha en viss ordning på sin verklighetsbild. Man ska kunna kalla en sosse för en sosse och en fascist för en fascist. Man ska kunna se skillnad på Labour och Forza Italia. Den politiska kompassen ska visa väderstrecken och nålen ska inte behöva dansa runt som en dervisch i Bagdad.

Privat kontra offentligt

Det är nämligen skillnad på privat och offentligt, på kommers och medborgarligt ansvar. Det är skillnad på vanlig affärsverksamhet och samhäll-elig infrastruktur. En vårdcentral ska inte ha som mål att skapa överskott åt sina ägare. Dess mål ska vara att uppnå externa effekter i form av bättre folkhälsa. En skola ska inte kränga tjänster på en marknad. Den ska tjäna den medborgarliga bildningen. I moderna ekonomier är det infrastrukturer som ger störst bidrag till ekonomin allmänna produktivitet. Samhällelig infrastruktur är oerhört lönsam. Men lönsamheten ska inte mätas i intern vinst. Den kan bara mätas i positiva externa effekter för det övriga samhället – i folkhälsa, bildning,

för en sådan uppgift. Personangrepp har jag i sig inget emot, men anklagelser bör vara underbyggda. En annan sak är att åtminstone jag har tröttnat på en del av personangreppen, de tenderar till sist att slå tillbaka mot angräparen. Den risken får skribenten ta, om han eller hon vill.

Redaktionskommittén är inte desamma som en redaktion. Jag har ingen önskan att engagera mig på det sättet i tidningen (orsak: tidskäl). Däremot hoppas jag att redaktionskommittén kan bidra till VB:s fortlevnad på annat sätt. Det viktigaste är nu att finna fler personer som vill arbeta med tidningen, dvs. sitta i redaktionen. Kanske kan det bli lättare om arbetet med VB organiseras som en re-

vettig trafikstruktur, miljö, medborgerlig insyn och demokrati.

Kärnkraften skall fasas ut

Energisektorn är en del av infrastrukturen. En del som har en ytterst viktig och mångsidig uppgift. All energiproduktion måste fogas in i ett långsiktigt helhetsperspektiv. Energi ska produceras i samklang med miljön. Utnyttjandet av energikällor ska ske med aktsamhet. Vattenfall ska inte ödelägga en sorbisk by i östra Tyskland för att bryta brunkol. Kärnkraften ska fasas ut och fossila bränslen reduceras. Framställning och bruk av energi ska utformas mot bakgrund av att nuvarande specifika energianvändning är omöjlig att uppnå för alla världens folk. Därför måste hushållning och teknologi utvecklas, som i längden gör det möjligt att hålla en avancerad samhällsekonomi i gång med en tiondel av dagens energianvändning.

Energien skall ägas offentligt

Ett sådant perspektiv går bara att förverkliga inom en offentligt ägd struktur. Riktning och teknologisk förnyelse måste styras och är därför en medborgarlig angelägenhet, ett politiskt och demokratiskt ansvar. En sådan styrning är oförenlig med att kommersiella företag snubblar över varandra på näten för att sälja så mycket el som möjligt. Som ansvarig medborgare och demokrat vill jag veta att de stora frågorna om hushållning i världsekonomin är någorlunda lösta den dag mina barnbarns barn lever bland de övriga tio miljarderna, som då finns på planeten. Jag är däremot inte alls road av att få reklam från säljglada elföretag som erbjuder mig 25 procents rabatt på Nationalencyklopedin om jag blir deras kund.

Alla dessa avreglerare i Barcelona, alltifrån Blair till Berlusconi, ser inget samband mellan energiförsörjning, miljö och världsekonomi. De vill lämna ut energimarknaden till en liten grupp internationella, okontrollerbara och volymfixerade oligopol. Mer

och billig energi ska göra Europeiska unionen till världens mest konkurrenskraftiga och "dynamiska" region. Det faller dem inte in att det finns en annan dynamik – den som består i att utveckla hushållning och minskat energibehov och göra detta till en ekonomisk fördel. Men det kräver av dem just det ansvarstagande som de nu vill lämna över åt kommersen.

Staten skall styra teknikutvecklingen

Härom året besöktes Sverige av Robert Bloch, en av USA:s verkliga höjddare inom federal teknologikutveckling. Han intervjuades i tidningen Ny Teknik och det var ord och inga visor. "Staten ska styra teknikutvecklingen. Näringslivet vet inte vilken teknik som är den viktiga om 30 år." Bloch svor rejält i den liberal-ekonomiska kyrkan genom att påpeka att Adam Smith inte kunde förstå nutidens samhälle. Och sådant ska man höra från experttoppen i superkapitalismens hemland, allt medan Europas regeringar lämnar fältet åt gas- och ellobbyn.

Persson till höger om Chirac

Ljuset i avregleringens tid kommer för närvarande från Frankrike. I det landet finns en säregen anda, då det gäller offentliga infrastrukturer. Där står man upp till deras försvar, oavsett om man är socialist eller gaullist. Det hör på något sätt till medborgarandan, till la citoyenneté och l'esprit republicain! Man önskar sig något liknande i Sverige. Det blir fel på kompassen, när den måste leta efter Göran Persson i terrängen till höger om Jacques Chirac och Philippe Séguin.

Hur står det förresten till med våra egna folktribuner? Var går vår speciella gräns i den liberala utförlöpan? Vad sade vi, när Barcelonamötet var uppe i riksdagens EU-nämnd? Kan man få önska sig en kort s.k. release via TT. Man vill ju veta om man ska justera kompassen.

Jörn Svensson

daktion (och inte med enskilda redaktörer). En annan viktig uppgift är att öka upplagan. Det borde vara skönt för de som ska göra tidningen att slippa ansvaret för detta.

Jag avstår från att ha några synpunkter på hur VB ska utvecklas som tidning.

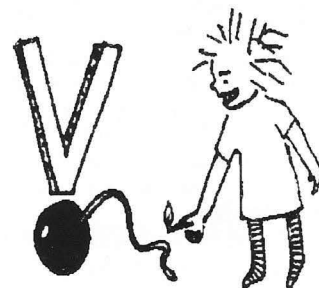
Ola Haging
Ansvarig utgivare

Vill du vara med och rädda VB?

Du som tycker att VB:s läsare är värda en (o)roande och informativ tidning hör av dig till redaktionen.

Du kan skriva eller montera text i VB, eller skaffa andra som skriver!
Se redaktionsrutan på sid 4.

VB:s nye tecknare:

Fart och fläkt

Förra veckans bild är fortfarande rykande aktuell

Solidaritet och egenintresse

Ann Schlyter avslutar här med den tredje artikeln om betänkandet från den parlamentariska kommittén för global utveckling (Globkom). De två tidigare artiklarna var införda i VB nr 7 o 8.

Solidaritet, till skillnad från välgörenhet, bygger på det gemensamma intresset. I arbetarrörelsen, liksom i kvinnorrörelsen och andra rörelser utvecklades solidaritet över gränserna i medvetande om att på sikt har situationen för "broder" eller "syster"-organisationer i ett annat land betydelse även för en själv. Inom det internationella biståndet kom solidaritetsbegreppet till användning i en period då Sverige som litet land stödde frigörelse och nationsbyggande i andra små länder, som också fick leva i spänningen mellan stormakterna.

Nytt förhållningssätt

I betänkande från den parlamentariska kommittén för global utveckling, Globkom, betonas det "upplysta egenintresset" som grund för ett nytt förhållningssätt inom global politik och utvecklingsbistånd. Jag, som representerade vänsterpartiet i kommittén, var först mycket tveksam till begreppet egenintresse. Även om det självklart finns ett egenintresse, eftersom det bara finns ett jordklot. Med nuvarande orättvisor hotas det av konflikter och katastrofer som direkt eller indirekt påverkar oss själva. Ändå var jag rädd att det skulle uppfattas snävt som stöd till svenska affärsintressen.

Mina kollegor på institutionen för Freds- och utvecklingsforskning i Göteborg fick mig att ändra mig. Det

är rimligt att begränsa solidaritetsbegreppet till det som verkligen är solidaritet mellan grupper med likartad situation i en makthierarki. Solidaritet är en horisontell relation. För en global rättvisa krävs det stöd för strukturella förändringar och fattigdomsbekämpning från stora grupper människor i välfärdssamhällen med sina pensionspengar i fonder. De kanske kan tänka sig lite välgörenhet (i alla fall om det är avdragsgillt, som borgarna vill), men ska det bli en ordentlig resursöverföring krävs också det upplysta egenintresset.

Alltså, det upplysta egenintresset står inte i motsättning till solidaritet, och det innebär en global politik som ser till hela det globala intresset, inte snävt och kortsiktigt till svenska eller europeiska. I såväl solidaritets- som i egenintresse bör enprocentsmålet återställas.

Kommersialisering av bistånd?

Det är lite oklart, men betänkandet kan läsas som om det anlagda sydperspektivet tas som intäkt för att mer biståndsverksamhet ska kommersialiseras genom att bjudas ut på en marknad. Utan att ha utvärderat de sektorer av biståndet som redan fungerar på sådant sätt, bekänner sig betänkandet till den fromma tron att biståndet då blir mer effektivt. Det finns mycket som talar för motsatsen. Det är stor risk att man förlorar möjlighet till långsiktigt förtroendebyggande, fördjupning och kontinuitet på båda sidor.

Långsiktigt partnerskap

All erfarenhet tyder på att ett framgångsrikt utvecklingsamarbete ka-

raktäriseras av långsiktigt partnerskap och förtroendebyggande relationer. Det kan inte reduceras till kortvariga tjänster. Det hade varit önskvärt att betänkandet mer i detalj hade utrett biståndet i förhållande till konsulttjänster och konkurrenslagstiftning. Betänkandet skulle också ha gett förslag på hur det ömsesidiga och långsiktiga samarbetet ska kunna stärkas. Oberoende av genom vilka organisationer det kanaliseras.

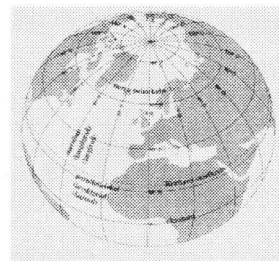
Demokratiutveckling

En fördel med bistånd i form av budgetstöd är att biståndsmedeln då underställs mottagarlandets parlament, som därmed kan besluta om dess användning. Förhoppningsvis ska parlamenten fungera och ha en representation från hela landet så att det folkliga inflytandet kan öka. Som nu är förhandlas biståndet mellan givarna och olika ministerier utan bredare parlamentarisk förankring. Stöd till demokratiutveckling är viktig och betonas i betänkandet, som dock är fåordigt vad gäller behovet att underifrån bygga demokratiska strukturer för att stärka det samhälleliga kittet.

Svensk fond för globalt samarbete

Sydperspektivet bör istället leda till att man utvecklar samarbetsformer som säkrar ett ömsesidigt och långsiktigt utbyte. Inom kultur och forskning finns detta, dock i alltför liten utsträckning. En del kommuner har utvecklat vänortssamarbeten där förvaltningar, skolor och föreningar deltar i utbytesverksamhet.

Vänortssamarbete med städer i Syd är tyvärr ovanliga och borde uppmun-

ras. Samarbete kan också utvecklas i form av "twinning" mellan organisationer, företagareföreningar etc. Utredningen gör en märklig rågång mellan bistånd och mellanfolkligt samarbete. Mänskliga möten på jämbördig nivå är den mest effektiva formen av kunskapsöverföring.

Diskussion saknas

Tyvärr utvecklas inte i betänkandet tankar kring ett så kallat mellanfolkligt samarbete. De lika formerna är inte identifierade och jämförelser med liknande ansatser i andra länder har inte gjorts. Betänkandet diskuterar inte heller hur de kostnader, som inte bör gå på biståndsmedel, ska täckas. Erfarenheten har visat att det inom många sektorer (kommuner, kultur, forskning mm) är mycket svårt att få fram medel till annat än så kallad kärnverksamhet.

Betänkandet föreslår att detta ska utredas. Jag menar att en utredning är nödvändig, då enligt min åsikt en gradvis övergång till budgetstöd i biståndet samtidigt måste kompletteras med en gradvis ökning av det så kallade mellanfolkliga samarbetet.

Den nya utredningen bör få i uppdrag att utreda hur en fond för globalt samarbete skall upprättas, och hur man på andra sätt kan uppmuntra det ömsesidiga utbytet.

ANN SCHLYTER

"En lagom fet kommunist från Ystad" ?

För ett tag sedan läste jag i Vecko-bladet ett affektskrivet inlägg från en av våra mer kända kamrater från den s.k. traditionella Lundavänstern. Jag tror att han i sin vrede använde uttrycket: "Då yrkade plötsligt en lagom fet kommunist från Ystad att Karin skulle ersättas av en karl från Burlöv med det engelskklingande namnet....."

Låt mig från början slå fast: jag är helt överens med honom att Karin Svensson Smith har gjort ett utomordentligt bra arbete i riksdagen och att det är självklart att hon ska ha fortsatt förtroende. Där är vi överens med en majoritet av medlemmar i valkretsen. Men - språkbruket i det affekt-laddade inlägget fungerar inte på mig.

Lagom fet?

När jag hör "lagom fet" så får jag enbart positiva associationer. Lagom feta personer är trevliga och sympa-

tiska människor. De flesta lagom feta personer är friska och sunda till skillnad mot magra och hysteriskt bantande människor. Bland akademiker i Lund är lagom feta människor rätt ovanliga. Om man kliver på en buss i vilket slumområde som helst i USA, så finner man att många fattiga och utsatta människor idag är mer än lagom feta för att det ska kunna kallas friskt och sunt. Kapitalisternas företrädare är faktiskt inte så tjocka nu för tiden. Gamla karikatyrer fungerar inte längre.

Kommunist?

När jag hör ordet kommunist så får jag också enbart positiva associationer. Min barndoms och uppväxets kommunister var ärliga, kunniga, kämpande människor - kamratliga och renhåriga (har ordet "renhårig" försvunnit?). Det var människor som aldrig skulle ha svikit den majoritet kamrater som tagit ställning på ett års-

möte (delvis beroende på den demokratiska centralismen kanske, men också på högt ställda moralkrav). Sedan har det tagit mycket lång tid för mig att förstå att ordet "kommunist" betyder något helt annat för de flesta andra människor (inklusive en övervägande del av arbetarklassen) För dem betyder kommunist nog mer "potentiella massmördare", "diktaturanhängare", "odemokratiska sekterister" m.m. har jag förstått. Har så småningom insett att jag som individ eller som 4%-parti inte har någon makt över det allmänna språket så jag har motvilligt fått acceptera det gängse språkbruket. Men de positiva känslorna finns kvar. Särskilt när det gäller lagom feta kommunister.

Ystad?

När det gäller Ystad får jag inga associationer, men jag misstänker att det ska symbolisera något lätt efterblivet lantligt. Inte alls såsom det mer

s sofistikerade Lund med dess akademiker och bildning. Det gör att mina sympatier direkt hamnar i Ystad.

Engelskklingande?

Här har jag svårt att riktigt förstå vilka associationer jag ska få. Är det till fotbollshuliganer eller är det till Tony Blairs oreserverade stöd till USA:s korståg? Eller ska riktiga invandrare inte komma från England. Riktiga invandrare har mer spansk- eller persklingande namn?

Burlöv?

Den motorvägskorsning mellan Malmö och Lund. Här vågar jag inte avslöja mina fördomar längre utan vill bara avsluta med att jag tycker att både vi och Burlövborna ska ha bästa möjliga representation i Riksdagen. Och det tycker jag vi har just nu.

MATS BOHGARD

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumerationsavgiften 200:-/år insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Gunnar Stensson. Sättning och lay-out VB-red. på Vänsterpartiet, Svartbrödersg. 3. måndagar efter kl 19. Tel 046-13 82 13, e-post se redaktionsrutan nedan. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, el. använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Tystnad som politisk kultur och härskarteknik

Många frågor av principiell betydelse aktualiserades vid Vänsterpartiets medlemsmöte den 26 i förra månaden. En bland andra var hur valda ombud för partiföreningen bör förhålla sig till det uppdrag som medlemmarna givit dem.

Årsmötet i början av februari var väldigt tydligt på en punkt: Karin Svensson Smith är Lunds enda kandidat till riksdagslistan förstaplats. Ingen annan kandidat fanns på förslag. Majoriteten av lunda-medlemmarna hade på medlemsmötet – då valkonferensens utfall skulle diskuteras – svårt att förstå och var starkt kritiska till, för att inte säga rentav förbannade över, att ett antal lundaombud varit med om att peta bort Karin från listans förstaplats vid valkonferensen. Som medlemsmajoriteten uppfattade det hade de svikit sitt uppdrag.

De ombud som agerat tvärt emot årsmötets ställningstagande var – eller i varje fall spelade – oförstående: "Vadå jag gjort fel? Alla vet att jag vid något tillfälle kritiserat Karins ställningstaganden? Jovisst, årsmötet förespråkade Karin, men nu dök det upp en LO-medlem – som vi i och för sej inte visste något om – men ändå?! De som kritiserar vårt agerande är i själva verket leninister – de vill tvinga oss att rösta på ett visst sätt. Det finns inte bundna mandat i Vänsterpartiet". Så ungefär lät deras försvar för sitt handlande.

Är då måhända medlemsmajoritetens starka kritik mot "felröstarna" ohemul? Är medlemsmajoriteten i själva verket kryptoleninister? Nog hade väl ombuden till valkonferensen rätt att rösta som de ville? Inte har vi i Vänsterpartiet bundna mandat?

Nej, i (v) finns det inte bundna mandat. Inte heller bekänner sig partiet numera till leninismen. Utan till demokratin – både i sitt inre arbete och i sin samhällssyn. Och det är just demokrati som hela frågan om de fem lundaombudens avvikelse från årsmötets beslut handlar om.

Årsmötet uttalade sig alltså tydligt för Karin som toppkandidat. Inför valet till ombud till valkonferensen

förutsatte naturligtvis medlemmarna att ombuden skulle följa beslutet, all den stund ingen kandidat tillkännagav att de inte instämde i årsmötets beslut. Ingen Anders, ingen Diana, ingen Martin, Marta eller Sima deklarerade klart innan ombudsvalet att de skulle agera för en annan kandidat. Det hade ju varit enkelt att säga: "Jovisst, nu har vi ett beslut om att Karin ska toppa listan, men utser ni mej till ombud så ska ni veta att jag inte tänker följa beslutet. Jag säger detta bara så ni vet vad ni röstar på om ni röstar på mej som ombud". Vad hade "felröstarna" att förlora på att öppet säga som det var? Jo, möjligheten att bli valda förstås. Här tillämpades tystnadens strategi den strategi som vi i distriktet under senare år blivit så välbekanta med. En strategi som står i konflikt med demokratins öppenhet, dialog och diskussion.

När sektledaren från Skurup och hans kompisar vid konferensen sökte allierade hittade han bl.a. fem ombud för Lund. Ett ombud från Ystad utsågs att plädera för den kandidat de beslutat sig för – Philip från Burlöv som ända fram till pågående valkonferens inte var nominerad till första platsen. De fem lundaombud som lierat sej med sektledaren yttrade inte ett ord, inte en stavelse till stöd för Karin. Inte ett pip hördes heller om varför de stödde en annan kandidat. För de hade ju i förväg kommit överens med sektledaren och hans gäng om att rösta bort Karin. De var säkra på att vinna omröstningen. Så varför blotta sej genom att öppet stå för sin åsikt? Om de höll tyst kanske medlemmarna i Lund inte ens skulle komma att notera att de röstade tvärt emot det uppdrag de fått av årsmötet.

Efter valkonferensen rådde samma tystnad från de lundaombud som lierade sej med sektledaren. Vid medlemsmötet härskade inledningsvis också tystnad från de "felröstande" ombuden. Först när medlemstrycket blev för stort bröt de tystnaden kring sitt agerande.

Det handlar om hederlighet, och det handlar om demokrati. Det handlar om att öppet stå för sina åsikter. I motsats till tystnaden som härskarteknik. Visst kan man som valt ombud gå emot ett årsmötesbeslut om man öppet står för det – inför, under och efter ett val.

Lundaombuden hade vid valkonferensen att välja mellan att vara lojala mot sin egen partiförenings beslut eller att solidariserat sej med sektledaren från Skurups och hans vapen-

dragare. De valde att spela under täcket med sektledaren. Och, enligt min mening, värst av allt: de försökte i det längsta tåga ihjäl sitt handlande.

Ett antal frågor kring händelserna återstår att besvara: Hur kan en sekt så lättvindigt nästla sig in och få så stort inflytande i Skånedistriktet? (Varför slog för övrigt inte distriktsledningen larm om sektledarens politiska bakgrund när den i varje fall på distriktsexpeditionen var väl känd innan konferensen?) Hur kommer det sej att ett antal lundaombud föredrog sektens politiska linje framför den egna organisationens årsmötes beslut? Vilka politiska och organisatoriska konsekvenser bör händelserna vid valkonferensen få i Lund och i Skåne? Hur reparerar vi bäst de skador som deras agerande vållat partiet i Lund, i regionen och i landet?

En slutsats kan man dock dra av det inträffade: det finns gränser för hur långt tystnadens härskarteknik kan fungera. Och jag hoppas att vi alla med gemensamma krafter äntligen kan bryta denna tystnadens kultur som länge rått i Skåne. Så att skånedistriktet kan komma i takt med partiet i övrigt – partiet som faktiskt fortsätter att knalla på mot ett brett, öppet och odogmatiskt vänsterparti. Det vill säga just ett sådant parti som väljarna förväntar sej att vi ska vara.

ULF NYMARK

ordf. om VB, forts från sid 1

en, troligen kommer alla att vara partimedlemmar och därför i någon mening också ägare, men ingen ska ses som styrelsens förlängda arm in i kommittén.

Nästa beslut styrelsen fattade var att utse de fem ledamöterna, inkl. en ansvarig utgivare. Av dessa fem är det en som också sitter i styrelsen och som därmed kan sägas sitta på två stolar. Om detta är lämpligt eller olämpligt kan man naturligtvis ha olika åsikter, men det har inget med beslutet om redaktionskommitté eller inte att göra.

Underlag för diskussion

I samband med organisationsförslaget gavs också ett diskussionsunderlag för målsättning och policy. Detta har kritiserats som ett dåligt beslut. Ja, men det har aldrig beslutats eller ens varit upp som förslag till beslut. Det är inte ens styrelsens förslag inför diskussion med VB och medlemmar, utan just ett arbetsunderlag till styrelsen.

GÖRAN FRIES

Nominera mera!

På nästa medlemsmöte i Vänsterpartiet Lund kommer fyllnadsval att ske till ersättningsplats i BSN Norr. Valberedningen önskar därför omgående få in nomineringar på bra kandidater. Skicka via mail eller ring till :

Kristina Norborg, sammankallande, 046-30 63 55, zitko.norborg@telia.com

Monica Blomqvist, 046-13 76 56, monicablomqvist@telia.com

Saima Jönsson, 046-13 05 08, saima.jonsson@spray.se

Martin Wolgast, 046-39 79 94, martinwolgast@hotmail.com

Gunnar Stensson, 046-13 31 71 gunnar.stensson@bredband.net

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK
Måndag 25/3 inget möte!

VÄNSTERPARTIET
Nästa medlemsmöte 11/4.

RÖDA KAPELLET
LÖ 23/3 12-13 spelning för Palestina på Stortorget. Samling för rep på lokalen kl 11.00. Repertoar i spelordning: 384, 75:3, 187, 26, 188, 349. Sö: rep med Joakim: 257, 290, 296, 297 (a,b,c,) 334, samt 397,398. Dessutom nya låtar!

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av:
Rune Liljekvist

Kontaktperson för nästa nr:
Gunnar Sandin

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbröders-g 3,
223 50 Lund. Månd. senast 18.00
Manus mottages som e-mail:
veckobladet.lund@passagen.se
el. på diskett. Obs! RTF-format.
Meddela längre manus.
Ansv. utg. Ola Hagring

Tel./mail till redaktörerna:

Rune Liljekvist 046-211 50 69
rune.liljekvist@telia.com

Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning eller
prenumerationsärende ring:
Cecilia på expen: 046-13 82 13
Är expen obemannad lämna meddelande till telefonsvararen.

Röda Kapellets hemsida:
<http://stop.at/RodaKapellet>